

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού

από τη Ζωή σου η ζωή μου
Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού Β' Περιόδου
Μακρυνίτσα 2023

Μακρυνίτσα 2023

Ύμνος της ομάδας «Μετά φόβου»

Να 'μαι τώρα εδώ
είναι αλλού οι σκέψεις, το μυαλό
δεν ανήκουν ολ' αυτά στο λογικό
Πώς να βρω Θεό;
Να 'μαι τώρα εδώ
σ' ένα δισκοπότηρο μετρώ
την αγάπη Σου και την κρατώ
να μπορώ να ζω, να αναστηθώ

Εκείνος σταθερά στην πόρτα με προσμένει
με φόβο, ζητάω να μπω.

Αγάπη, πίστη έχω;
για το φόβο να παλέψω
Δίνεις σάρκα, αίμα
ΑΓΑΠΗ του Σταυρού είναι θέμα
Πώς την πίστη αγγίζω;
σαν τον Πέτρο θα λυγίζω
δρόμος ανήφορος
Με το φόβο να αρχίζω.

Το Σταυρό κοιτώ
Η καρδιά μιλά με προσευχή
μα στα χείλη μένει η σιωπή
Πώς να μετρηθώ;
Τη Ζωή πονώ
μα η πληγωμένη αγκαλιά
ένα δάκρυ μόνο μου ζητά
για να ξεπλυθώ, να μη ξαναχαθώ

Εκείνος σταθερά...
Αγάπη, πίστη έχω; ...

Ύμνος της ομάδας «Οι τα Χερουβείμ»

Στης εκκλησίας την ηρεμία
βήματα κάνω στην ζωή
Μικρού παιδιού είν' η πορεία
Πώς να σταθώ έτσι ορθή;

Μα σαν πατέρας στέκει εκείνος
σαν φίλος και σαν αδερφός
στην πείνα μου είναι ο δείπνος
στον πόνο γίνεται γιατρός

Στον Γολγοθά ξανά
ξίδι και λόγχη του 'χω δώσει
τη Ζωή γυρνά
για τέτοια αγάπη μου μιλά.
Στο Γολγοθά ο Σταυρός
πυξίδα δείχνει Ανάσταση
να μείνω σταθερά, δυνατά στον σταυρό.

Άγγελοι δίπλα παραστέκουν
υμνούνε και δοξολογούν
τα σύνορα μου ανατρέπουν
το χέρι του παπά κρατούν.

Και εκείνος πάντα σαν Πατέρας
από την Ζωή, ζωή σκορπά
μες τα φτερά γίνεται αγέρας
στα κρύα μου είναι η φωτιά.

Ύμνος της ομάδας «Ευλογημένη η Βασιλεία»

Πώς, στη γη ο ουρανός;
Βασίλειο ο ναός
μέσα στα μάτια μου ο Θεός.

Πώς, η Κυριακή γιορτή;
Και 'γω σε φυλακή
«αδειάζω» τη ζωή;

«Ευλογημένη» εδώ
τα χέρια μου κοιτώ
τί Σου προσφέρανε
καρφιά κι ένα Σταυρό.
Και Συ τα μάζεψες
μ' αγάπη τ' άλλαξες
κι απ' τη θυσία Σου
ζωή δική Σου ζω.

Φώς, Δείπνος ο Μυστικός
πώς να σταθώ ορθός;
το «χώμα» αντέχει το Θεό;

Σαν το «ευλογημένη» ηχεί
σεισμός και αστραπή
Ανάσταση όλη η γη.

«Ευλογημένη» εδώ...

Ύμνος της ομάδας «Πιστεύω»

Έγινε αλήθεια στη ζωή ενός Αγίου μας
βάδιζε μόνος του στην ακροθαλασσιά
έψαχνε το Θεό, τη δόξα Του δε γνώριζε
κι ήταν η πίστη του μια σπίθα από φωτιά!

Σπίθα η πίστη του κι ο Αυγουστίνος πήρε κι άναψε!

Είδε έναν άγγελο να παίζει σαν παιδί
κι όλη τη θάλασσα ζητούσε να αδειάσει
σε μια λακκούβα, κάπως, σαν το νου του ανθρώπου
τότε κατάλαβε πως μάταια προσπαθεί...
Δεν Τον χωράει ο νους του ανθρώπου τον Θεό,
αλλά η ψυχούλα μας που είναι απ' την πνοή Του
στην Άγια Τράπεζα ενώνεται μαζί Του
και τότε λέει το “Πιστεύω” αληθινό!

Δεν είναι μόνο το “Πιστεύω” ομολογία μας
είναι τα χέρια μας να κάνουν το καλό!
να κάνει “κρακ”, για τους ανθρώπους, η καρδούλα μας
είναι τα μάτια να ζητούν τον Ουρανό!

Σπίθα η πίστη, το “Πιστεύω” πήρε κι άναψε!

Είδε έναν άγγελο...

Να Τον πιστεύεις όποιον δε σου είπε ψέματα
τόσο σ' αγάπησε που σήκωσε Σταυρό!
Είναι ο ίδιος Του Ζωή γι' αυτό τη μοίρασε
να ζήσουμε όλοι, εσύ να ζήσεις και εγώ!

που αδειάζει κακό για να μπει το καλό
μ' αρετές ο Θεός πάλι λαμπρύνει!

Ύμνος της ομάδας «Σοφία ορθοί»

Ζωή δική Του και μέσα η ζωή μου·
σαν το κουκούλι αγκαλιάζει την ψυχή μου
μέχρι ν' ανοίξουν τα φτερά στο πέταγμά μας,
η εκκλησία «λειτουργεί» για τη χαρά μας.

Σαν η στέγη και σαν τη μάνα
και, φωνή της, είν' η καμπάνα·
κι όλοι εμείς εκεί καθισμένοι,
του Χριστού παιδιά κι όχι ξένοι,
ένα θέλει, ν' αγωνιστούμε, με το λόγο Του να σταθούμε...

Κι αφού μας δίνει Εκείνος τη σοφία
δώρο και χάρισμα σαν κάθε ευλογία...
Τέτοιον Πατέρα ο καθένας μας αν έχει
χρέος του είναι στη ζωή, ψηλά να στέκει!

Σαν η στέγη...

Ύμνος της ομάδας «Σε υμνούμεν»

Σε υμνούμε, Σε ευλογούμε,
μα πιο πολύ απ' όλα Σε ευχαριστούμε!
Να Σε βρούμε, τί άλλο να πούμε;
φωτιά είναι και νερό μαζί αυτό που ζούμε.

Είναι η Άγια στιγμή,
που η ύλη γίνεται ΕΣΥ,
πόρτα ανοίγεις στη φυλακή,
μοιράζεις ΖΩΗ.

Κι όταν Είσαι ακόμα Σκυφτός,
κι όταν Σε ματώνει ο Σταυρός,
Δείπνος είσαι ο Μυστικός,
Ζωή και το Φως.

Πες μου διψάς, μήπως πεινάς;
Τη σάρκα και το αίμα μου προσφέρω.
Κι ό,τι άλλο κι αν μου ζητάς, στην αγάπη να ξεδιψάς,
και τη ζωή «αλλοιώνει» αλήθεια, είναι θαύμα.

Είναι η Αγία στιγμή...

Πώς το τολμώ; Μπροστά σου να σταθώ;
Με τα χέρια αδειανά πάθη, πάθη στην καρδιά.
Βλέπω ψηλά, σταυρωμένη αγκαλιά,
απ' το Άγιο Σου εαυτό Ζωή ξανά Σου ζητώ, Σου ζητώ, Σου ζητώ, Σου
ζητώ.

Ήρθε εκείνη η Άγια στιγμή...

Ύμνος της ομάδας «Πάτερ ημών»

Προσευχή, του Θεού γνωριμία,
θέλει δυο αυτή η "συνομιλία"
απ' τη μια οι πιστοί σε Εκκλησία
κι ο Θεός, Ζωντανή Λειτουργία!

Σαν πατέρα Σου μιλώ,
κει ψηλά στον ουρανό,
Αγιασμένο τ' όνομά Σου
κοίτα όλα τα παιδιά Σου
μαζευτήκαμε εδώ!

Καταπράσινη Εκκλησιά
δες που απλώνει μια αγκαλιά
αν γινόταν με τη μία
λίγη Ουράνια Βασιλεία
να χωρούσε, τί χαρά!

Είμαστε μικροί
με καρδιά καθαρή
να 'χει τόπο να μπει
ο Θεός που αγαπάμε!

Είμαστε μικροί
μα η ψυχή τολμηρή
σαν πατέρα, μαζί,
έτσι μάθαμε εμείς
στο Θεό να μιλάμε!

Το θέλημά μου ας ξεχνώ
το δικό Σου να μπορώ!
Το ψωμί ας μην μου λείπει,
πόσο θα 'φευγε κι η λύπη
αν ξεχνάς ό,τι "χρωστώ"!

Προσπαθώ όμως κι εγώ
να μπορώ να μην "κρατώ"
στο μυαλό όσα πονάνε
και σαν πειρασμός γυρνάνε...
διώξε, Κύριε, το κακό!

Ύμνος της ομάδας «Δι' ευχών»

Στο σπιτικό Του, στο σπιτικό Του με καλεί,
τα χέρια Του γεμάτα.

Θα με φιλέψει, θα με φιλέψει τη Ζωή.
θα με προσμένει πάντα.

Το «Δι' ευχών» προσμονή,
απ' το τέλος την αρχή ν' ανταμώνω.
τη ζωή μου στη ΖΩΗ να ριζώνω.
Να γυρίζω ο ναυαγός στην Αρχή.
Να γυρίζω εκεί.

Στο «Δι' ευχών», στο «Δί' ευχών» πάντα μετρώ
επιστροφή αν έχει
κι Εκείνος δείχνει, Εκείνος δείχνει τις πληγές.
Τέτοια αγάπη αντέχεις;

Το «Δι' ευχών» προσμονή...

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μια γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

